

1995. évi CXVII. törvény

a személyi jövedelemadóról

- kivonat: Nyugdíj- előtakarékosági számlára, kamatjövedelemre, ellenőrzött tőkepiaci ügyletre, valamint a tartós befektetési számlára vonatkozó főbb rendelkezések -

2010. január 1-jén hatályos szöveg:

Nyugdíj-előtakarékosági számla:

44/B. § (1) A nyugdíj-előtakarékosági számla-tulajdonos magánszemély az adóbevallásában tett nyilatkozat alapján rendelkezhet - akkor is, ha a nyugdíj-előtakarékosági számlát a nyilatkozattétel időpontját megelőzően nyugdíjszolgáltatásra jogosultsága miatt megszüntette, de a rendelkezést megalapozó befizetés évének utolsó napján az adott nyugdíj-előtakarékosági számláját még nem mondta fel - az adóévben általa nyugdíj-előtakarékosági számlára a Magyar Köztársaság törvényes fizetőeszközében befizetett összeg 30 százaléknak, de legfeljebb az adóévben 100 ezer forintnak (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 130 ezer forintnak) az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részéből történő átutalásáról (nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozat).

(2) A nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozatban meghatározott összeg átutalását az adóhatóság - ha a magánszemélynek az állami adóhatóságnál nincs nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása alapján fizetendő adóját megfizette, az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként a magánszemély kérelmére az adótartozás, illetőleg az adóbevallás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül - a magánszemély nyugdíj-előtakarékosági számláját vezető számlavezetőhöz, vagy ha az adott nyugdíj-előtakarékosági számla nyugdíjszolgáltatás igénylése miatt a nyilatkozattétel időpontjára már megszűnt, a nyilatkozatban megjelölt címre (számlára), illetve ha a magánszemély nyilatkozattételének időpontja után a kiutalás teljesülésének időpontjáig szűnt meg, a számlavezető által az adóhatóságnál erre a célra nyitott beszedési számlára történt visszautalást követően, kérelemre az abban megjelölt címre (számlára) utalja azzal, hogy ez a kiutalás más (újjonnan nyitott) nyugdíj-előtakarékosági számlára nem teljesíthető.

(3) A nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozatot a magánszemély a nyugdíj-előtakarékosági számla vezetője által - az adózás rendjéről szóló törvénynek az adókedvezményre jogosító igazolás kiállítására vonatkozó előírásai szerint - kiadott igazolás alapján teheti meg, amely tartalmazza a rendelkezési jogosultság alapjául szolgáló összeget.

(4) Ha az adóévben a magánszemély nyugdíj-előtakarékosági számlája terhére nem-nyugdíj szolgáltatásról rendelkezett,

a) az erre az adóévre vonatkozó adóbevallásában nem teheti meg az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot, valamint

b) nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozat(ok) alapján már átutalt (nyilvántartott adózott követelésállomány esetén a nyilvántartásba vételt követően átutalt) összege(ke)t - a nyugdíj-előtakarékosági számla vezetője által kiadott igazolás alapján - köteles húsz százalékkal növelten az erre az adóévre vonatkozó adóbevallásában bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni.

(5) A (4) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni, továbbá nem kell a számított követelésből egyéb jövedelmet megállapítani, ha a magánszemély a nyugdíj-előtakarékosági számlán nyilvántartott (pénzeszközben, pénzügyi eszközben fennálló) követelését a nyugdíj-előtakarékosági számla megszüntetésével hiánytalanul a tartós befektetésből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések szerint, tartós befektetési szerződés alapján lekötött pénzüsszeggé alakítja át (ha annak egyéb feltételei fennállnak), és lekötési nyilvántartásba helyezi, azonban - az e § rendelkezéseiben foglaltaktól függetlenül

a) az átalakítás évében a számlára befizetett összeg alapján nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozatot nem tehet, és

b) rendelkező nyilatkozata(i) szerint az átalakítás évében, valamint a megelőző évben átutalt jóváírás(ok)nak megfelelő összeget 20 százalékkal növelten köteles az átalakítás évére vonatkozó

adóbevallásában bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni (kivéve, ha azt a (4) bekezdés *b*) pontja alapján korábban már megfizette),
azzal, hogy

1. a tartós befektetésből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában lekötött pénzüsszegnek minősül a követelés értéke az átalakítás napján irányadó szokásos piaci értéken, továbbá a befizetés naptári évének az átalakítás napjának éve minősül;

2. a pénzügyi eszköz szerzési értékeként az áthelyezés napján irányadó szokásos piaci érték, illetve a megszerzésre fordított érték közül a nagyobb vehető figyelembe;

3. ha a tartós befektetési szerződést megkötő befektetési szolgáltató vagy hitelintézet nem a nyugdíj-előtakarékosági számla vezetője, a (7) bekezdés *a*) pontjában foglaltak figyelembevételével kell eljárni.

(6) Nem kell a (4) bekezdés rendelkezését alkalmazni, továbbá nem kell a számított követelésből egyéb jövedelmet megállapítani, ha a magánszemély a nyugdíj-előtakarékosági számlán nyilvántartott (pénzeszközben, pénzügyi eszközben fennálló) követelését - a (7) bekezdésben foglaltakat is figyelembe véve -

a) a nyugdíj-előtakarékosági számla megszüntetésével hiánytalanul más számlavezetőnél vezetett nyugdíj-előtakarékosági számlájára,

b) a nyugdíj értékpapírszámlán lévő értékpapírja eladására adott megbízásának teljesítése céljából - ha a számlavezető nem jogosult az értékpapír forgalmazására - a forgalmazásra, az ügyletben való közreműködésre jogosult befektetési szolgáltatónál lévő értékpapír-számlájára,

c) a nyugdíj értékpapírszámlán lévő értékpapírt átalakítás vagy a kibocsátó átalakulása miatt az átalakításban, az átalakulásban közreműködő befektetési szolgáltatónál lévő értékpapír-számlájára helyezi át.

(7) A (6) bekezdés alkalmazása során

a) a bekezdés *a*) pontja szerinti áthelyezés feltétele, hogy a megszüntetett számla vezetője a nyilvántartása alapján jogcím szerinti bontásban igazolja a másik számlavezető számára

aa) az adózott követelésállomány (amennyiben az a nyilvántartásában szerepel),

ab) a magánszemély által teljesített befizetések,

ac) az osztalék jóváírások,

ad) a nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozat alapján átutalt jóváírások

halmozott összegét, azzal, hogy adózott követelésállomány feltüntetése esetén csak annak nyilvántartásba vételét követően jóváírt tételeket kell szerepeltetni az *ab*)-*ad*) pont szerinti halmozott összegekben;

b) a bekezdés *b*) pontja szerinti áthelyezés esetén a (4) bekezdés rendelkezését csak akkor nem kell alkalmazni, ha az áthelyezést követő 30 napon belül, vagy az átruházásra vonatkozó ügyletben jogszabály alapján meghatározott időpontig a magánszemély nyugdíj-előtakarékosági pénzeszámlájára az értékpapír eladására adott megbízás teljesítés-igazolása szerinti összeget az ügyletben közreműködő befektetési szolgáltató átutalta, vagy ennek hiányában a magánszemély az értékpapír áthelyezés napján irányadó szokásos piaci értékének megfelelő összeget befizette, azzal, hogy az átutalt/befizetett összeg nem minősül nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozat adására jogosító befizetésnek;

c) a bekezdés *c*) pontja szerinti áthelyezés esetén a (4) bekezdés rendelkezését csak akkor nem kell alkalmazni, ha az átalakításban, átalakulásban közreműködő befektetési szolgáltató a kicserélt értékpapírt az ügyletben meghatározott időpontig a magánszemély nyugdíj-előtakarékosági értékpapírszámlájára áthelyezte.

(8) A számlavezető az adóévet követő év február 15-éig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak

a) a magánszemély "NYESZ-R" megkülönböztető jelzésre vonatkozó nyilatkozatáról a nyilatkozat keltének feltüntetésével;

b) a nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozathoz a (3) bekezdés szerint kiadott igazolás tartalmáról;

c) nem-nyugdíj szolgáltatás esetén annak tényéről, a magánszemély számára igazolt megállapított egyéb jövedelemlről és a (4) bekezdés *b*) pontja szerinti fizetési kötelezettségről;

d) az (5)-(6) bekezdés szerint megszüntetett számláról és a (7) bekezdés szerint kiadott igazolás tartalmáról.

(9) A számlavezetőnek a nyugdíj-előtakarékosági számlára vonatkozóan olyan nyilvántartási rendszert kell kialakítania és működtetnie, hogy abból az e §-ban foglalt rendelkezések végrehajtásához, valamint nem-nyugdíj szolgáltatás esetén az egyéb jövedelem megállapításához szükséges adatok rendelkezésre álljanak.

(10) Ha a magánszemély egyidejűleg több érvényes megállapodással is rendelkezik nyugdíj-előtakarékosági számlák vezetésére, e törvény alkalmazásában csak egy - az elsőként adott - nyilatkozat alapján jelzett nyugdíj-előtakarékosági számlák minősülnek nyugdíj-előtakarékosági számlának mindaddig, amíg az így jelzett számla vezetésére kötött megállapodás fennáll. Az azonos keltezéssel adott több nyilatkozat esetében egyik sem érvényes.

(11) Ha a "NYESZ-R" jelzéssel ellátott számláról az adóhatóság a (8) bekezdés a) pontja szerinti adatszolgáltatás, valamint a (9) bekezdés alapján megállapítja a jelzés jogtalan használatát, az emiatt mutatkozó adóhiányt és annak késedelmi pótlékát a magánszemélynek az adóhatóság határozata alapján kell megfizetnie.

44/C. § (1) Ha a magánszemély az adója meghatározott részének átutalásáról az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatban és a nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozatban is rendelkezik, azonban adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó része a nyilatkozatokban megjelölt együttes összeg teljes átutalását nem teszi lehetővé, az adóhatóság az átutalásnál a nyilatkozatokban jogszerűen megjelölt összegek arányát veszi figyelembe azzal, hogy az egyes átutalások jogcím szerinti összege ebben az esetben sem haladhatja meg az adott rendelkezési jogcímre irányadó összeghatárt.

(2) Utólag nem befolyásolja az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozat és a nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozat szerint utalandó összeg nagyságát, ha a magánszemély önellenőrzése, vagy az adóhatóság utólagos adómegállapítása a magánszemély összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részét megváltoztatja. Ha azonban az önellenőrzés vagy az utólagos adómegállapítás a magánszemély összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részét olyan mértékben lecsökkenti, hogy az már nem éri el az átutalt összeget, az így mutatkozó különbözetet az adóhatóság személyi jövedelemadó kötelezettségként írja elő.

(3) A (2) bekezdésben említett különbözetről az adóhatóság nem hoz határozatot, ha az ötezer forintot az nem haladja meg.

(4) Az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárnak, valamint a nyugdíj-előtakarékosági számla vezetőjének a magánszemély számára kiadott igazoláson saját pénzforgalmi számlaszámát is fel kell tüntetnie.

45. § A magánszemély külön törvényben rögzített mértékben, megjelölt kedvezményezett(ek) javára és eljárás szerint nyilatkozatban rendelkezhet az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények, továbbá az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozat és a nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozat szerinti átutalás(ok) levonása (a külön törvény alkalmazásában kedvezmények levonása) után fennmaradó része (befizetett adó) meghatározott részéről, amelynek átutalásáról az állami adóhatóság a külön törvényben meghatározott szabályok szerint gondoskodik.

28. § (1) Egyéb jövedelem minden olyan bevétel, amelynek adókötelezettségére e törvény eltérő rendelkezést nem tartalmaz, azzal, hogy - a költségszámolásra vonatkozó rendelkezéseket is figyelembe véve - a bevételnek nem része a megszerzése érdekében a magánszemély által viselt szabályszerűen igazolt kiadás. Egyéb jövedelem különösen:

[...]

(17) A nyugdíj-előtakarékosági számlákról szóló törvény szerint nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetés (juttatás), átutalás, átvezetés (a továbbiakban együtt: nem-nyugdíj szolgáltatás) esetén egyéb jövedelem (kivéve, ha külön rendelkezés szerint nem kell megállapítani) a nyugdíj-előtakarékosági számlán lévő, e szolgáltatás értékének levonása nélkül, szokásos piaci értéken számított követelés (a továbbiakban: számított követelés) azon része, amely meghaladja a számlatulajdonos által (nyilvántartott adózott követelésállomány esetén annak nyilvántartásba vételét követően) teljesített befizetések, osztalékból származó jövedelemként jóváírt, nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozat alapján átutalt összegek, valamint a már nyilvántartott adózott követelésállomány együttes összegét, azzal, hogy

a) e jövedelem szerzési időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amikor a számlatulajdonos nem-nyugdíj szolgáltatásról rendelkezik;

b) e jövedelem után adóelőleget nem kell fizetni, az adót a számlatulajdonos magánszemély az önadózásra vonatkozó rendelkezések szerint állapítja meg, vallja be és fizeti meg;

c) e jövedelem megszerzéséről a nyugdíj-előtakarékosági számla vezetője az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint a magánszemélynek igazolást ad;

d) adózott követelésállomány alatt a számított követelésből a nem-nyugdíj szolgáltatással csökkentett értékreszt kell érteni, amelyet a számlavezetőnek a továbbiakban ekként kell nyilvántartania és minden újabb nem-nyugdíj szolgáltatás alkalmával újra meg kell állapítania.

7. Egyéb indokkal adómentes:

[...]

7.16. a nyugdíj-előtakarékossági számla szerint a tulajdonos követelését növelő jóváírás, ha az

- a) a befektetési eszközzel végzett ügylet nyeresége,
- b) a befektetési eszköz hozama, kivéve az osztalékból származó jövedelmet;

Kamatjövedelem

65. § (1) Kamatjövedelemnek minősülnek - figyelemmel az (5) bekezdés rendelkezéseire is - a következők:

a) bármely hitelintézeti betét (takarékbetét), fizetési számla követelés-egyenlege esetében a magánszemély és a pénzforgalmi szolgáltató között fennálló szerződés (ideértve az üzletszabályzatot, kamatfeltételeket is) alapján jóváírt és/vagy tőkésített kamat összegéből a szokásos piaci értéket meg nem haladó rész;

b) a nyilvánosan forgalomba hozott és forgalmazott, a tőkepiacról szóló törvényben ilyenként meghatározott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, kollektív befektetési értékpapír esetében - figyelemmel a (6) bekezdés rendelkezéseire is -

ba) a kamatra és/vagy hozamra való jogosultság megszerzése szempontjából meghatározott időpontban történő tulajdonban tartás alapján a magánszemélynek kamat és/vagy hozam címén kifizetett (jóváírt) bevétel,

bb) a beváltáskor, a visszaváltáskor, valamint az átruházáskor [ide nem értve a kollektív befektetési értékpapírnak a tőkepiacról szóló törvény szerinti tőzsdén, valamint bármely EGT-államban, továbbá a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában működő tőzsdén történő átruházását] a magánszemélyt megillető bevételből - függetlenül attól, hogy az miként oszlik meg nettó árfolyamérték és felhalmozott kamat vagy hozam címén elszámolt tételekre - az árfolyamnyereségre irányadó rendelkezések szerint megállapított rész;

c) az a)-b) pont rendelkezéseitől eltérően, ha az a)-b) pont szerint megállapított kamatjövedelem olyan vagyoni érték (pl. a nyeresémbetétre kisorsolt tárgynyeresemény, az értékpapír), amelyből az adó levonása nem lehetséges, az az összeg, amelyből a (2) bekezdés szerinti adó levonása utáni rész a vagyoni érték szokásos piaci értékével (a nyeresémnyalappal) egyezik meg;

d) a magánszemély

da) biztosítási szerződéshez fűződő maradékjogból,

db) életbiztosítási szerződés alapján, nyugdíjbiztosítási szerződés alapján a biztosító szolgáltatása címén

megszerzett - egyébként nem adómentes - bevételének az a) része, amely meghaladja

1. a magánszemély vagy javára más magánszemély által fizetett díj(ak) - kivéve, ha azt a magánszemély, vagy a más magánszemély költségként elszámolta -,

2. az adóköteles (adózott) biztosítási díj(ak)

összegéből a kivont díjtartaléknak a kivonás előtti díjtartalékhoz viszonyított arányos részét azzal, hogy nem alkalmazható e rendelkezés azon bevételekre, amelyre jogosító biztosítási szerződés díját vagy díjának egy részét a magánszemély költségként elszámolta, valamint azon bevételekre, amelyre jogosító életbiztosítási szerződés más - nem magánszemély - által fizetett díja vagy díjának egy része adómentesnek minősült, és a magánszemély - a szerződés átalakításával lehetővé vált díjtartalék-kivonásig - a díj, mint egyéb jövedelem után az adót nem fizette meg, továbbá azzal, hogy a díjtartalék ismétlődő kivonása esetén nem vehető figyelembe az arányosított díjrésznek az a) része, amely a korábban már arányosított díjrészekkel együtt a befizetett díj(ak) együttes összegét meghaladja (figyelembe vehető rész hiányában a viszonyítási alap nulla);

e) a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvény alapján átalakult szövetkezet, illetőleg az ilyen szövetkezet csoportos kiválása útján létrejött szövetkezet, valamint az 1993. december 31-éig az 1992. évi I. törvény hatálya alatt megalakult szövetkezet, továbbá az előzőekben felsorolt szövetkezetek közül a szövetkezetekről szóló 2006. évi X.

törvény 106. §-a alapján az alapszabálya módosításával tovább működő szövetkezet tagja által a szövetkezetének nyújtott tagi kölcsön kamatának (ideértve a szövetkezeti célrészjegy után a szövetkezet által fizetett kamatot is) azon része, amely a felszámítás időszakában érvényes jegybanki alapkamatot legfeljebb 5 százalékponttal haladja meg, feltéve, hogy a szövetkezet tagjainak a jogszabályban előírt célokon kívül és mértékeket meghaladóan hitelt nem nyújt, a tagjainak hitelfelvételéhez pénzügyintézetnél fedezetet nem képez, kezességet nem vállal, pénzt elszámolásra - a szokásos üzletvitelhez (pl. anyagbeszerzés, üzemanyag-elszámolás) szükséges mértéken felül - nem ad, azzal, hogy az ebben a pontban foglaltakat az itt felsorolt szövetkezetekből átalakulás, részleges átalakulás útján létrejött jogutód korlátolt felelősségű társaságok magánszemély tagjai által szövetkezeti tagként nyújtott kölcsönre is alkalmazni kell;

f) a foglalkoztatói nyugdíjnyújtó intézmény tagját (kedvezményezettjét, örökösét) a tag munkaviszonyának a feltételes jogszerzési időtartam lejárta előtti megszűnése miatt megillető összegből a tag által befizetett hozzájárulás-kiegészítés összegét meghaladó rész, azzal, hogy az e) pontban említett esetben az ott meghatározott kamatmértéket meghaladóan, vagy az ott előírt feltételektől eltérően juttatott, kamatként megszerzett bevétel a magánszemély egyéb jövedelme; egyebekben az a)-d) és f) pontban nem említett, vagy az abban foglalt feltételektől eltérően kamatként megszerzett bevétel adókötelezettségének jogcímét a felek (a magánszemély és a kamatjövedelmet juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével kell megállapítani, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevallását, az adatszolgáltatást) teljesíteni.

(2) A kamatjövedelem után az adó mértéke 20 százalék, ennek megfelelően az (1) bekezdés c) pontjában említett esetben az adó a vagyoni érték szokásos piaci értékének (nyereménybetét esetében a nyereményalap) egynegyede. Az adót - amennyiben a kamatjövedelem

a) kifizetőtől [e § alkalmazásában az (1) bekezdés a)-c) pontja szerinti esetben ideértve a kifizető helyett a kamatjövedelmet kifizető/juttató hitelintézetet, befektetési szolgáltatót is] származik - a megszerzés időpontjára a kifizető állapítja meg, vonja le, fizeti meg és vallja be, azzal, hogy az (1) bekezdés bb) pontjában említett esetben a magánszemély az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásában vagy önellenőrzéssel érvényesítheti az értékpapír megszerzésére fordított értéknek és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségnek azt a részét, amelyet a kifizető a jövedelem megállapításánál nem vett figyelembe

aa) a kifizető által kiadott olyan igazolás alapján, amelyen a kifizető a magánszemély kérelmére feltünteti, hogy azt az említett célból adta ki,

ab) feltéve, hogy a magánszemély a kamatjövedelmet és a levont adót az aa) pont szerinti igazolás alapján bevallja (bevallotta),

b) nem kifizetőtől származik - a magánszemély az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg,

a (3)-(9) bekezdések rendelkezéseit, valamint az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit - különös tekintettel a külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályaira is - figyelembe véve, azzal az eltéréssel, hogy a kifizető az aa) pontban említett igazolás tartalmáról adatot szolgáltat az adóhatóság részére.

(3) Nem kell figyelembe venni

a) jövedelemként

aa) azt - a nyereményalapot meg nem haladó - összeget, amelyet a kifizető a nyereménybetét-számlán jóváírt nyeremény megváltásaként a magánszemélynek jóváír, kifizet;

ab) azt a bevételt, amellyel összefüggésben az adózás rendjéről szóló törvény 7. számú melléklete adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő;

ac) az olyan, egyébként az (1) bekezdés d) pontja szerint kamatjövedelemnek minősülő bevételrész 50 százalékát, amelynek megszerzése a biztosítási szerződés megkötésének ötödik - ha a szerződés a megszerzéskor nem szűnik meg, a negyedik - fordulónapját követően történt;

ad) az olyan, egyébként az (1) bekezdés d) pontja szerint kamatjövedelemnek minősülő bevételrész 100 százalékát, amelynek megszerzése a biztosítási szerződés megkötésének tizedik - ha a szerződés a megszerzéskor nem szűnik meg, a hatodik - fordulónapját követően történt

azzal, hogy a biztosítási szerződés megszűnését nem eredményező esetben akkor alkalmazható az ac) pont rendelkezése, ha a díjtartalék-kivonás a kivonást megelőző négy évnél régebben felhalmozott,

továbbá az ad) pont rendelkezése, ha a díjtartalék-kivonás a kivonást megelőző hat évnél régebben felhalmozott díjtartalék terhére történt;

b) kamatjövedelemként

ba) a tevékenységét nem szüneteltető egyéni vállalkozó ilyenként bejelentett pénzforgalmi bankszámláján jóváírt és/vagy tőkésített, egyébként az (1) bekezdés a) pontjában említett, egyéni vállalkozói bevételként elszámolt kamatot;

bb) az (1) bekezdés szerinti jövedelmet, ha e törvény külön rendelkezései szerint tartós befektetésből származó jövedelmet kell megállapítani.

(4) A kamatjövedelem megszerzésének időpontja:

a) az (1) bekezdés a) pontjában említett kamat esetében az a nap, amikor a magánszemély és a hitelintézet között fennálló szerződés szerint vállalt feltételek teljesülése alapján a jóváírás és/vagy a tőkésítés megtörtént,

b) nyeresénybetét esetében a nyeresénybetét-számlán történő jóváírás napja,

c) az a)-b) pont alá nem tartozó esetben az átutalás vagy a postára adás vagy a magánszemély számára, javára történő birtokba adás napja.

(5) Az (1) bekezdés bb) alpontjának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközre vonatkozó - egyébként az ellenőrzött tőkepiaci ügylet fogalmának megfelelő - ügylet esetén a magánszemély választhatja, hogy az adóbevallásában az ellenőrzött tőkepiaci ügyletre vonatkozó rendelkezések szerint (ideértve az adókiegyenlítésre vonatkozó rendelkezéseket is) vallja be az ügyleti nyereséget/veszteséget, ha annak az említett rendelkezésekben meghatározott egyéb feltételei fennállnak, azzal, hogy kifizetőnek minősülő befektetési szolgáltatóval kötött ügylet esetében

a) a magánszemély e rendelkezést akkor alkalmazhatja, ha az adóév utolsó napjáig - adóazonosító jelének megadásával együtt - nyilatkozatot tesz ezen választásáról;

b) a befektetési szolgáltató az a) pont szerinti nyilatkozat alapján az ügylet(ek)ről a magánszemélynek igazolást ad, valamint az ellenőrzött tőkepiaci ügyletre vonatkozó rendelkezések szerinti adatszolgáltatást teljesít az állami adóhatósághoz;

c) a magánszemély a befektetési szolgáltató által a kamatjövedelemre vonatkozó rendelkezések szerint levont adót adóelőlegként veszi figyelembe.

(6) Az (1) bekezdés ba) alpontjában említett bevételből - ha az az értékpapír megszerzését követően elsőként megszerzett kamat és/vagy hozam - levonható az értékpapír megszerzésére fordított kiadás részeként az értékpapír vételárában az értékpapír szerzéséig megfizetett, az értékpapír feltételei szerint meghatározott, kiszámított felhalmozódott kamat és/vagy hozam azzal, hogy az így levont összeg az (1) bekezdés bb) alpontjában említett esetben az értékpapír átruházásakor, beváltásakor, visszaváltásakor az értékpapír megszerzésére fordított értéként nem vehető figyelembe. A kollektív befektetési értékpapír esetében beváltásnak minősül a befektetési alap átalakulása/beolvadása révén a jogutód alap befektetési jegyére (jegyeire) történő átváltás is, amely esetben az utóbbi(ak) megszerzésre fordított értékének az átváltásnál figyelembe vett értéket kell tekinteni azzal, hogy az ilyen beváltásakor megállapított adót a későbbiekben az (1) bekezdés bb) pontjának rendelkezése szerint a beváltást követően keletkező kamatjövedelem adójához hozzáadva, azzal együtt, vagy az említett szerzési értéknek a rendelkezés alkalmazásával a bevételt meghaladó részére az adó (2) bekezdés szerinti mértékével számított összeggel csökkentve kell megfizetni.

(7) Az értékpapír-átruházás, -beváltás, -visszaváltás, valamint a kamat és/vagy hozamfizetés, -jóváírás, -tőkésítés nyilvántartási rendszerét úgy kell kialakítani és működtetni, hogy abból a (6) bekezdés rendelkezésének végrehajtásához szükséges minden adat - a dematerializált értékpapír kifizetők közötti áthelyezése esetében kötelezően közzétett adatként - rendelkezésre álljon.

(8) Ha a (7) bekezdés szerint kialakított és működtetett rendszerbe nem tartozó kifizetőnél rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg és a magánszemély sem igazolja, hogy az értékpapír megszerzését követően

a) kamat és/vagy hozam címén bevételt nem szerzett, vagy

b) az elsőként megszerzett kamat és/vagy hozam címén szerzett bevételéből a (6) bekezdés szerint milyen összegű levonás történt,

a kifizető a kamatjövedelem megállapításához az értékpapír megszerzésre fordított értékeként annak névértékét veszi figyelembe.

(9) A belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett, külföldön is adóztatható kamatjövedelem esetében az adót csökkenti a kamatjövedelem külföldön megfizetett adója. Nemzetközi szerződés hiányában a külföldön megfizetett adó beszámítása következtében a kamatjövedelem után fizetendő adó

nem lehet kevesebb a jövedelem 5 százalékánál, és nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

Ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelem

67/A. § (1) Ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelemnek minősül a magánszemély által kötött ellenőrzött tőkepiaci ügylet(ek) alapján - ideértve a magánszemélyt megillető választás szerint e § rendelkezéseinek hatálya alá vont tőkepiaci ügyletet is - az adóévben elért pénzben elszámolt ügyleti nyereségek (ide nem értve, ha az kamatjövedelem, vagy ha az ügylet alapján tartós befektetésből származó jövedelmet kell megállapítani) együttes összegének (*összes ügyleti nyereség*) a magánszemélyt terhelő, az adóévben pénzben elszámolt ügyleti veszteségek és az ügyletkötésekhez kapcsolódó, a befektetési szolgáltató által felszámított díjak együttes összegét (*összes ügyleti veszteség*) meghaladó része. Ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteségnek minősül az összes ügyleti veszteségnek az összes ügyleti nyereséget meghaladó összege.

(2) Az ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelem után az adó mértéke 20 százalék.

(3) E törvény alkalmazásában *ellenőrzött tőkepiaci ügyletnek* minősül a befektetési szolgáltatóval a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény szerint meghatározott - csereügyletnek nem minősülő - pénzügyi eszközre, árura kötött ügylet, valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti pénzügyi szolgáltatás keretében, illetve a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény szerinti szolgáltatás keretében devizára/valutára kötött, pénzügyi elszámolással lezáródó azonnali ügylet, ha az megfelel az említett törvények ügyletre vonatkozó rendelkezéseinek, és

a) amely a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) által felügyelt tevékenység tárgyát képezi,

b) amelyet bármely EGT-államban vagy egyébként olyan államban működő pénzpiacra tevékenységet folytató befektetési szolgáltatóval kötöttek, amely állammal a Magyar Köztársaságnak van a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye, és

ba) az adott állam hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatósága által felügyelt tevékenység tárgyát képezi, és

bb) ha az adott állam nem EGT-állam, biztosított az említett felügyeleti hatóság és a PSZÁF közötti információcsere, és

bc) amelyre vonatkozóan a magánszemély rendelkezik az adókötelezettség megállapításához szükséges, az adóévben megkötött valamennyi ügylet minden adatát tartalmazó, a befektetési szolgáltató által a nevére kiállított igazolással.

(4) Az e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szerint kifizetőnek minősülő befektetési szolgáltató az általa kiállított bizonylatok (teljesítés-igazolások) alapján az adóévet követő év február 15-éig - a magánszemély nevének, adóazonosító számának feltüntetésével - adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz a magánszemély adóévben megvalósult ügyleteiben megszerzett bevételekről. Az ellenőrzött tőkepiaci ügylettel összefüggésben a befektetési szolgáltatót adó(adóelőleg)-levonási kötelezettség nem terheli.

(5) A jövedelmet és az adót a jövedelmet szerző magánszemély az ellenőrzött tőkepiaci ügylet(ek)ről a befektetési szolgáltató által kiállított bizonylatok (teljesítés-igazolások), illetőleg saját nyilvántartása alapján - az árfolyamnyereségre irányadó szabályokat is értelemszerűen figyelembe véve - állapítja meg, az adóévről benyújtandó bevallásában vallja be, valamint az adót a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(6) Ha a magánszemély az adóévben és/vagy az adóévet megelőző évben, és/vagy az adóévet megelőző két évben ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteséget ér(t) el és azt a veszteség keletkezésének évéről szóló adóbevallásában feltünteti, adókiegyenlítésre jogosult, amelyet az adóbevallásában megfizetett adóként érvényesíthet a (7)-(8) bekezdés rendelkezései szerint.

(7) A (6) bekezdésben említett adókiegyenlítés az adóévben és/vagy az azt megelőző két évben bevallott, ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteségnek és a (2) bekezdés szerinti, a bevalláskor

hatályos adókulcsnak a szorzata, csökkentve az adóévet megelőző két év bármelyikéről szóló adóbevallásban ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség miatt már érvényesített adókiegyenlítéssel, de legfeljebb a (8) bekezdés szerint meghatározott összeg.

(8) A (7) bekezdésben említett összeg az adóévben és/vagy az azt megelőző két évben bevallott, ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelem adója, csökkentve az adóévet megelőző két év bármelyikéről szóló adóbevallásban ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség miatt már érvényesített adókiegyenlítéssel.

(9) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően árfolyamnyereségnek minősül - az értékpapírnak ellenőrzött tőkepiaci ügyletben történő átruházása esetén - az értékpapír névértékéből, legfeljebb azonban az elért bevételből az a vagyoni érték, amely az átruházó magánszemélynél a 77/A. § (2) bekezdésének b) pontja, valamint - az (5) bekezdésében említett esetek kivételével - c) pontja, továbbá d)-e) pontja alapján nem minősült bevételnek, csökkentve az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek összegével.

(10) E § rendelkezései helyett a kereskedelmi árut átruházó magánszemély által az ellenőrzött tőkepiaci ügylet révén pénzben megszerzett bevétel adókötelezettségére az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha az ügylet a kereskedelmi áru tényleges átadásával szűnik meg.

Tartós befektetésből származó jövedelem

67/B. § (1) E törvény külön rendelkezéseitől eltérően tartós befektetésből származó jövedelemnek minősül a (2)-(9) bekezdés rendelkezéseiben foglalt feltételek és adókötelezettség mellett pénzüsszeg befektetési szolgáltatóval, illetőleg hitelintézettel megkötött tartós befektetési szerződéssel történő lekötése révén, a magánszemélyt a lekötés megszűnéskor, megszakításakor megillető bevételnek - ideértve a befektetésben lévő pénzügyi eszköznek a lekötés megszűnéskor, megszakításakor irányadó szokásos piaci értékét is - az említett rendelkezések szerint lekötött pénzüsszeget meghaladó része (e § (4)-(5) bekezdésének alkalmazásában: *lekötési hozam*). A tartós befektetési szerződés arra vonatkozó külön megállapodás, hogy a felek az említett jövedelem tekintetében az e § szerinti adózási szabályokat alkalmazzák.

(2) Lekötött pénzüsszegnek minősül az (1) bekezdésben említett tartós befektetési szerződés alapján az adóévben egy összegben vagy részletekben történő, első alkalommal legalább 25 ezer forint befizetés, amelyet a (3) bekezdés szerint történő befektetések hozamaival (kamat, árfolyamnyereség, ügyleti nyereség, osztalék stb.) együtt a magánszemély a befizetés naptári évét követő legalább három naptári évben (a továbbiakban: *hároméves lekötési időszak*), valamint a lekötés folytatólagos meghosszabbítása esetén további két naptári évben (a továbbiakban: *kétéves lekötési időszak*, a három- és kétéves időszak együtt a továbbiakban: *ötéves lekötési időszak*), a vállalt lekötési időszak utolsó napján is még a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet által szerződésenként vezetett lekötési nyilvántartásban tart. A lekötött pénzüsszeg az elhelyezés naptári évét követően a hároméves, illetve ötéves lekötési időszakban az említett hozamok jóváírásán kívül további befizetéssel nem növelhető és az egyes tartós befektetési szerződések alapján fennálló állományok között átcsoportosítás nem lehetséges. Egy naptári éven belül ugyanazon befektetési szolgáltatóval, hitelintézettel (3) bekezdés a), illetve b) pontjában említett célra egyaránt egy-egy tartós befektetési szerződés köthető. Más tekintetben a magánszemély ilyen szerződéseinek száma nem korlátozott.

(3) A lekötött pénzüsszeg és a (4) bekezdésben meghatározott időpontig elért befektetési hozamok állománya terhére a magánszemély az általa külön-külön megkötött tartós befektetési szerződés alapján

a) ellenőrzött tőkepiaci ügyletben forintban denominált pénzügyi eszközre és olyan forintban denominált pénzügyi eszközre (pl. állampapír, befektetési jegy), amelynek a befektetési hozama egyébként kamatjövedelemnek minősülne,

vagy

b) kamatozó bankbetétben (ideértve a fizetési számlán történő elkülönítést is), takarékbetétben forintban történő elhelyezésre

vonatkozó korlátlan számú (vételi, eladási, betétlekötési, ismételt lekötési stb.) megbízást adhat. A befektetési szolgáltató, illetőleg hitelintézet a megbízást, a teljesítést, a magánszemély tulajdonába került,

vagy általa átruházott a) pont szerinti pénzügyi eszközt, pénzeszközt, illetve a b) pont szerinti befektetést rögzíti az adott szerződéshez tartozó lekötési nyilvántartásban.

(4) Lekötési hozamot

a) a lekötési időszak megszűnésekor (az ötéves lekötési időszak utolsó napján, illetve - ha a magánszemély a lekötési időszakot nem hosszabbítja meg - a hároméves lekötési időszak utolsó napján);

b) a lekötés megszakításakor (ha a magánszemély a lekötött pénzeszeget, és/vagy a befektetési hozamo(ka)t akár részben felveszi vagy a befektetésben lévő pénzügyi eszközt (eszközök bármelyikét) a lekötési nyilvántartásból kivonja)

kell megállapítani. Ha a magánszemély a hároméves lekötési időszak utolsó napján a lekötési időszakot a lekötött pénzeszeget csak egy részére - de legalább 25 ezer forintnak megfelelő összegben - hosszabbítja meg, ezen rész tekintetében a lekötési időszak nem szakad meg. Nem kell a bevételből jövedelmet megállapítani a tartós befektetési szerződéssel rendelkező magánszemély halála esetén, ha az a lekötési időszak megszűnése előtt következett be.

(5) Az adó mértéke

a) nulla százalék az ötéves lekötési időszak utolsó napján,

b) 10 százalék, ha a magánszemély

ba) a lekötést nem hosszabbítja meg, a hároméves lekötési időszak utolsó napján,

bb) a lekötést a lekötött pénzeszeget egy részére nem hosszabbítja meg, az e résszel arányos, a hároméves lekötési időszak utolsó napján,

bc) a lekötést a kétéves lekötési időszakban szakítja meg, a megszakítás napján,

c) 20 százalék, ha a magánszemély a lekötést az elhelyezést követően a hároméves lekötési időszak vége előtt szakítja meg, a megszakítás napján megállapított lekötési hozam után.

(6) Az e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szerint kifizetőnek minősülő hitelintézet, befektetési szolgáltató

a) a tartós befektetésből származó jövedelemről, a tartós lekötés napjáról, valamint a lekötési időszak megszűnésének vagy megszakításának napjáról a jövedelem keletkezésének adóévét követő év február 15-éig igazolást ad a magánszemélynek,

b) az igazolás tartalmáról - a magánszemély nevének, adóazonosító számának feltüntetésével - adatot szolgáltat az adóhatóságnak,

c) a lekötési nyilvántartásban rögzített osztalékra jogosító értékpapír esetében az osztalékfizetést megelőzően értesíti a kibocsátót, hogy e jövedelemből adót nem kell levonnia.

(7) A tartós befektetésből származó jövedelmet a magánszemélynek nem kell bevallania, ha az adójának mértéke nulla százalék. Egyéb esetben az adót a magánszemély az adóbevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(8) Amennyiben a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet adatszolgáltatásra nem kötelezett, e § rendelkezései akkor alkalmazhatóak, ha a magánszemély a befektetési szolgáltatóval, illetőleg a hitelintézettel megkötött tartós befektetési szerződéssel igazolhatóan - neve, adóazonosító jele, a lekötött pénzeszeget feltüntetésével - az első befizetést követő 30 napon belül bejelenti az adóhatóságnak, és rendelkezik a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet által a (6) bekezdés szerinti tartalommal kiállított olyan igazolással, amelyből a tartós befektetésből származó jövedelem megállapítható.

(9) A lekötési időszak megszűnését, a lekötés megszakítását követő időszakra tartós befektetésből származó jövedelem az adott szerződés alapján nem állapítható meg, a megszűnés, a megszakítás napját követően keletkező tőkejövedelemre - jogcíme szerint - a rávonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni azzal, hogy

a) ha a jövedelmet szerzési érték figyelembevételével kell megállapítani, a megszűnés, megszakítás napján irányadó szokásos piaci érték, illetve a megszerzésre fordított összeg közül a nagyobb vehető figyelembe,

b) adókiegyenlítés ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség esetén akkor érvényesíthető, ha az a megszűnés, a megszakítás napját követően kötött ügyletekből keletkezett.

(10) A (2) bekezdés rendelkezésének alkalmazásában befizetésnek minősül továbbá

a) ha a magánszemély tartós befektetési szerződés alapján a nyugdíj-előtakarékossági számláját megszünteti, és a nyugdíj-előtakarékossági értékpapírszámlán nyilvántartott pénzügyi eszköznek a befektetési szolgáltató által vezetett lekötési nyilvántartásba helyezésével a követelését lekötött pénzeszeget alakítja át (azzal, hogy az átalakítás napjának a nyilvántartásba vétel napját kell tekinteni);

b) az ötéves lekötési időszak utolsó napján lekötési nyilvántartásban lévő pénzeszköznek, pénzügyi eszköznek az ötéves lekötési időszak megszűnésének napjáig újra megkötött tartós befektetési szerződés alapján a befektetési szolgáltató által vezetett lekötési nyilvántartásban tartása, azzal, hogy

ba) a pénzügyi eszköz tekintetében befizetett pénzösszegként a pénzügyi eszköznek az ötéves lekötési időszak megszűnésének utolsó napján irányadó szokásos piaci értéke, illetve a megszerzésre fordított összeg közül a nagyobbat;

bb) a befizetés naptári éveként az ötéves lekötési időszak utolsó évét kell figyelembe venni.